

Обласна універсальна наукова бібліотека

Науково-
методичний
відділ

*До 75-річчя від дня народження
Володимира Вихруща*

«З Україною в серці»

Методично-бібліографічні поради

Тернопіль — 2009

*Я вас і Україну
так любив...*

Володимир Вихруш

УДК 023
ББК 78.381.2
3–11

Підготувала: С. П. Юрчик, провідний методист НМВ
Бібліографія: О. І. Алексєєва, провідний бібліограф
інформаційно-бібліографічного відділу
Редактор: О. М. Раскіна
Комп'ютерний
набір і верстка: С. П. Юрчик, провідний методист НМВ
Відповідальний
за випуск: В. І. Вітенко, директор ОУНБ

311 З Україною в серці : метод.-бібліогр. поради / підгот.
С. Юрчик ; ред.: О. Раскіна. – Т., 2009. – 32 с.

Методично-бібліографічні рекомендації, розраховані на бібліотечних працівників ЦБС області. Видання також може бути корисним широкому колу читачів.

УДК 023
ББК 78.381.2

*Душу схиляємо нині
До пресвятих молитов.
Боже, даруй Україні
Волю, Добро і Любов...
Нас кличуть стрілецькі могили,
Кличуть високі хрести,
Милості просимо й сили,
Боже, гріхи нам прости.*

Володимир Вихрущ

«Люблю Поділля, і стрімкі Карпати, і юності усміхнену красу...» Так починається один із численних віршів нашого талановитого земляка й сучасника Володимира Вихруща. Йому було підвладне все: і глибина поетичного слова, і перо журналіста-публіциста, і таємниці землі, і царина економіки, і педагогічна нива, і наукові дерзання, і нелегка адміністративна рутинна.

Але особливою, щемливою струною душі Володимира Павловича була пісня:

*Ця пісня, що людей любити вчила,
В ній блиск роси, проміння молоде.
Вона, як чародійна дивна сила,
Крізь полум'я життя мене веде.*

Народився Володимир Павлович Вихрущ 4 березня 1934 р. у с. Августівці Козівського району в селянській родині. Навчався в Конюхівській семирічній школі, у 1952 р. закінчив Львівський фінансово-кредитний технікум, відтак — Одеський кредитно-економічний інститут, аспірантуру. Працював завідувачем відділу в районній газеті, головою колгоспу, завідувачем Заліщицького райфінвідділу, деканом факультету Тернопільського фінансово-економічного інституту, заступником голови облвиконкому. Став кандидатом, доктором економічних наук і, зрештою, за нових соціально-політичних умов перейшов на наукову роботу як професор ТАНУ, завідувач кафедри економіки підприємств і корпорацій.

В. Вихрущ — автор понад 100 наукових праць, багатьох монографій, навчальних посібників. Його твори дихають патріотизмом, ліричністю та захоплюють щирістю думки, синівською любов'ю до рідних оберегів, свого суттєвого національного, яке йому передалося генетично від рідних коренів українського родоводу.

Ще з дошкільного віку Володимир Павлович писав вірші. У квітні 1972 р. з'явилася друком у Києві його перша поетична книжка. Мала вона назву не гучну — «Барви сонця», та й художнє оформлення не вельми оригінальне: на обкладинці кремезне дерево з цупким пагіллям, наче прикривало крихітну пташину. Відтоді регулярно, через кожні два-три роки, не юний вже автор, знаний на Тернопіллі економіст, виходив на люди з новими книжками поезій. Їхні назви поступово виявляли для читачів не

тільки уподобання поета, тематичні домінанти творчості, а й рух, динаміку часу. Пізніше вийшли збірки: «Утверджую день» (1975), «Чебрець» (1977), «Веління серця» (1979), «Подих весни» (1980), «Поезії» (1982), «На крилах любові» (1984), «Вірші та поеми» (1986), «Полум'я калини» (1988), «Серпень душі моєї» (1990), «Мамина світлиця» (1991), «Світло душі» (1991) та ін.

Епохальний злам в історії прямування українців до незалежної держави позначений у літературній творчості професійного економіста оприлюдненням книжки «Шлях до волі», яку присвячено 50-літтю Української повстанської армії.

Традиційно порушувана поетом проблематика розширила свої горизонти, а в жанровій палітрі творчості з'явилися рубаї. Новий час диктував нові вимоги. Нові вимоги активізували діяльність людей відомих, але й об'єктивно покликали до праці людей нових. Епоха демократизації почалась із критики старого, і часто зводилась до звичайного критиканства, з'ясування стосунків, і вже тоді, у часи агонії тоталітаризму, В. Вихрущ відчув появу певної категорії людей, котрі почали вибудовувати власне майбутнє за рахунок чийогось потоптаного минулого. Його поезія «Я совістю не гендлював» звучить як відповідь на закиди незримого збірного опонента:

*Ти раптом здибився, прозрів
І рвешся сам на п'єдестали,
Коли ти в затишку сидів,
Мене дощі вже полоскали.*

*І манівцями я не йшов,
Хоч набивав численні гупі,
І совістю не гендлював,
І не ховався у намулі.*

Жанр рубаїв, досконало опанований В. Вихрущем, значною мірою зумовлений зрілістю поета, виваженістю його суджень, влучністю його оцінок. Знання людей і світу дало йому моральне право на повчання, а поетичне чуття підказало цю досконалу, вишукану форму, котра дається далеко не кожному поетові.

Славетний автор численних рубаїв свого часу писав:

*У слави також є межа;
І скільки б нею не втішавсь,
Відвіє час суху полову —
Нема з чого спекти коржа.*

Володимир Вихрущ ніколи не був марнославний. Усе, про що писав, — пережив, відчув і розумів, а отже, посіяв і зібрав для нащадків зерно, з якого можна заживати на віки потомні. Видання томика «Вибраного» з поетичної спадщини Вихруща мало б стати отією символічною хлібиною, про яку так образно й в той же час промовисто написав поет у 1998 р., за рік до смерті, оглядаючи пережите й даючи звіт собі самому та своєму народові перед мандрівкою у вічність.

Володимир Павлович — автор багатьох популярних пісень, музику до яких написали відомі композитори: Микола Колеса, Юрій Мейтус, Володимир Верменич, Мирослав Скорик, Анатолій Горчинський та ін.

Пісні на слова нашого земляка видано окремими книжками: «Пісні барвінкового краю» (1983), «Нема кращої землі, як наша рідна Україна» (Австралія, 1991), «Рідна сторона» (1994), «Кроком, руш» (1995), «З Україною в серці» (1996), «Троянди на мечях» (1998). Вони природно виливалися з естетичного світовідчуття сільського хлопця, який не студіював літературного ремесла та не сплітав своїх текстів за чиймись взірцями, він творив, як співає пташка.

У 1965—1969 рр. В. Вихрущ проживав у Заліщиках, де, як уже згадувалося, працював завідувачем райфінвідділу. Його поезії «Осипу Маковею на честь 100-річчя від дня народження», «Октави хвиль», «Осінь над Дністром», «Підемо до Дністра», «Ранок у Заліщиках», «Осип Маковей у Заліщиках» та багато інших посвят нашому краю написані саме в цей період. А місцеві композитори Я. Смеречанський та Т. Хмурич написали музику до багатьох його віршів, серед яких — «Якщо ти українець», «Чи то був сон», «На хвилях Дністра», «Я до тебе лечу» та багато інших, які виконують самодіяльні колективи.

23 червня 1999 р. не стало чудової людини, фахівця в галузі економічних наук, наставника та вихователя молоді, патріота, талановитого поета-лірика й публіциста, який так велично оспівав у своїй творчості матір Україну, її красу та складну історичну долю.

Володимир Вихрущ — лауреат літературних премій ім. братів Лепких та ім. Іванни Блажкевич. А з ініціативи обласної ради профспілок у 2001 році засновано обласну премію в галузі літератури

ім. Володимира Вихруща. Лауреатами премії стали: 2001 р. — О. Герман; 2002 р. — В. Присяжний. Дипломанти: 2001 р. — Є. Зозуляк, В. Кравчук; 2002 р. — В. Барна, В. Колінко, Б. Мельничук, С. Тетерук.

4 березня 2009 р. виповниться 75 років від дня народження Володимира Павловича Вихруща — відомого державного діяча, письменника, заслуженого економіста України. Тому перед бібліотечними працівниками постає завдання — ще раз доторкнутися до його творчого надбання для популяризації літератури серед різноманітних категорій читачів за допомогою наочних та усних форм бібліотечної роботи.

У книгозбірнях можна організувати вечір пам'яті, літературний вечір, бібліографічний огляд, літературний вернісаж, читацьку конференцію, книжкову виставку, поетичний вернісаж, годину поезії, вечір – портрет.

Робота повинна проводитися спільно з неурядовими організаціями, культурно-освітніми установами, школами.

При цьому можна скористатися орієнтовною тематикою заходів:

- «Для блага людей»;*
- «Дороги долі»;*
- «З розумової криниці»;*
- «Мамина світлиця»;*
- «На крилах любові»;*

*«Світ починався з любові»;
«Шлях до волі»;
«А Україна воскресла»;
«Це все моя святиня»;
«Мистецтво жити во ім'я добра».*

Пропонуємо ряд афоризмів автора, які зможете використати під час підготовки до святкування:

*Як добре сіється насіння, Ідея не зазнає тління.
Учитель в учнях оживе, Й живе в наступних поколіннях.*

*Шукай в творінні насолоду, Неси красу людському роду:
Митець, мов метеор, згоряє, А вічність залиша народу.*

*Житейські будні є казкові, Вони у діях і у слові.
Любов потрібно заслужити, А що людина без любові?...*

*Не задумуйсь навесні про втому: Зерно посієш — буде хліб
для дому.
Несе весняна праця не тягар, А радість хліборобу й агроному.*

*Не хмуртись, що сумбурна днина, Бо ваша думка не єдина.
Який учитель — такий учень, Які батьки — така й дитина.*

*Батьками можна пишатися, але гріх їх соромитися,
Шанувати батьків — означає шанувати своє минуле.*

Для розкриття постаті Володимира Вихруща на тлі історії краю пропонуємо підготувати книжкову виставку на тему «Доля моя з Україною злита».

Епіграф виставки

*Служіння людям — успіху основа,
Будь лагідним, цінуй значимість слова.
Над розумом ще височіє совість,
Без совісті той розум, як полова.*

Рекомендовані розділи виставки:

1. *Спішу в село — моє там джерело.*
2. *На благо народу.*
3. *Дух вольності та соборності України
поетичними рядками Володимира Вихруща.*
4. *Пісні барвінкового краю.*

У комплекс заходів, приурочених до 75-річчя від дня народження Володимира Вихруща, доречно включити читацьку конференцію на тему «Вболіваючи за долю України».

Теми для обговорення:

- *«Володимир Вихрущ — громадський діяч».*
- *«Дві грані таланту: економіст серед поетів,
поет серед економістів».*
- *«Тема української державності в поезії
Володимира Вихруща».*

Рекомендуємо провести для широкого кола читачів літературний вечір на тему «Національна ідея у творчості Володимира Вихруща». Програму можна побудувати у формі науково-пізнавальної розповіді, а саме:

- *Ознайомлення з головними етапами біографії
Володимира Вихруща.*

- *Штрихи до літературного портрета Володимира Вихруща.*
- *Дві грані одного таланту.*
- *Мистецтво жити во ім'я добра.*

Любов до родини, земляків, рідного села визначали спрямованість творчості поета. Усе життя Володимир Павлович пам'ятав своє коріння, пам'ятав, що він українець. Пропонуємо провести серед студентської молоді бесіду на тему «В моїй землі коріння мого роду», яка буде оперативним методом популяризації літератури. У процесі підготовки заходу бажано розкрити такі питання:

1. *Хто такий Володимир Вихрущ?*
2. *Звідки походить його рід?*
3. *Що він зробив для нашого краю?*
4. *Творча спадщина Володимира Вихруща очима сучасників?*

«Я вас і Україну так любив»

(Сценарій вечора пам'яті)

Урочисто прибраний зал, на стіні — портрет поета, прикрашений вишитим рушником. Оформлено книжкову виставку, на якій представлено літературні надбання В. Вихруща. На столі — хліб і живі квіти. Звучать пісні на слова Володимира Вихруща.

Поступово з'являється світло, на сцену виходять ведучі.

Тихо лунає музика, звучать слова:

*Обірве осінь листячко зелене
стежина мовчки поведе в обрив.
Я впевнений, ви прийдете до мене,
Я вас і Україну так любив.*

Ведучий I: Життя людини цікаве й водночас незбагненне. Воно може дарувати приємні несподіванки й хвилини гіркого жалю, приносити радість чи смуток, утіху чи розчарування, щастя чи горе. Така собі життєва діалектива далеко не в повному її переліку. Та інколи, зупинившись, згадуєш зазвичай усе те добре й прекрасне, що було у твоєму житті й за чим мимоволі сумуєш, бо розумієш, що йому немає вороття.

Ведучий II: Є поети, чий творчий доробок хочеться назвати чітким і вагомим словом — ужинок. Стосовно В. Вихруща це порівняння видається особливо доречним. Можна довго говорити про заслуги цієї, дійсно непересічної людини. Особистості. Та справа не в цьому. Дуже важливим є те, яку пам'ять, який спадок залишиш ти по собі, відійшовши на вічний спочинок. А спадщина Володимира Вихруща чимала. Його творчість є актуальною й до сьогодні. Його пісні виконують на багатьох сценах України та світу. Його учні та послідовники продовжують наукову справу свого вчителя. Його діти є гідними пам'яті свого батька. А отже, Володимир Вихрущ живе й творить разом із нами!

Його життя – короткий шлях.

Та не роки поета вимір:

В його натхненній чистій римі

Палахкотить безсмертя стяг.

Людина йде в небуття не безслідно. Але не кожен при житті так дбає про свій слід на землі, про майбутнє, як дбав про це Володимир Павлович.

*Слід в житті
Лишає кожен свій.
І ніщо не можна
Повторити.
Чи зумів задумане
Здійснити
В безмірі жадання
І надій?
Слід в житті
Лишає кожен свій...*

Ведучий I: Досить відкрити будь-яку його збірку, як на тебе повіє запахом ранкового й вечірнього поля, озветься голос душі, переповненої любов'ю до землі та хліба, до цвіту й зела...

*Я серцем доторкнуся землі —
І загудуть пласти просторів,
Озвуться предків кров і горе,
І крихта хліба на столі.
Торкнуся серцем неба я —
І синь безмежна сколихнеться,
І слово в серці обізветься,
І пісня задзвенить моя.*

Ведучий II: З одного боку — вірність родовій хліборобській традиції. З другого — свідомо настроєність на коло мотивів та образів, які, беручи початок «від землі», дають митцеві найщедріший матеріал для художніх відкриттів. А втім, усе залежить від автора, його особистості, духовної конституції, усього того, що вкладається в людський і творчий життєпис. (*Звучить спокійна музика, читці виразно, у повільному темпі говорять слова*)

Читець I: *Шепче мені жито:
Будь завжди собою,
Вмій з людьми дружити,
З Правдою святою.*

Читець II: *Шепчуть мені трави:
Будь з людьми у згоді
Не лише в забаві —
В смутку і негоді.*

Читець I: *Шепчуть мені клени:
Гордий будь за вроду,
Залиши вагоме
Слово для народу.*

Читець II: *Шепчуть мені ниви:
Не цурайся дому,
Не лякайся зливи,
Блискавки і грому.*

Читець I: *Сосни синьогриві
Шепчуть мені всюди:
Ти тоді щасливий,
Як щасливі люди.*

Ведучий I: Отож, давайте перегорнемо сторінки біографії поета. Володимир Павлович Вихрущ народився 4 березня 1934 р. у селі Августівці Козівського району. Мальовничі подільські краї, та й самі подоляни, люди щедрої, сумирної й жартівливої вдачі, торкнули в серці хлопчини перші найсвітліші чуття. Батько — Павло Михайлович — був шанованим у селі господарем, чесною, благородною людиною, що

тяглась до книги, освіти. Він був знаним в околиці садівником і пасічником. От як описав поет працюючі руки свого батька:

*В мого батька руки
Чорні, порепані,
В мого батька руки —
Наче в кузні клепані.
Вони сильні і жилаві,
Перев'язані жилами.
Мого батька руки
Землю плекали,
Таранили скали
І край захищали.*

А вже по материнській лінії — рід ковальський, майстровий. Володимир Павлович дуже любив свою маму й присвятив їй багато віршів. Деякі з них покладено на музику:

*З призьбою хата
Щастям багата —
Кольорів райдужних цвіт.
Мамочко, мамо,
Ви — наше серце,
Ви — наше сонце,
Наш білий світ.*

Ведучий II: Дитинство поета склалося так, що сільський пастушок не тільки милувався зеленими заплавами Стрипи чи таємничими закутинами Конюхівських гаїв — він разом із рідними працював у полі, змалечку засвоював просту та нелегку абетку хліборобської долі.

Читець:

*Хліборобські руки, мов кора дубова,
Пахнуть свіжим хлібом, спілими житами.
На шорстких долонях мозолів окова
І доріг мережки, вишиті літами.*

*Йде до рук тих сонце, як мала дитина,
Промінці стрибають між смаглявих пальців.
Ніжно їх голубить сонцелика днина,
Світяться в долонях разові окрайці.*

Ведучий І: І як же природно хліборобське, господарське покликання поєдналося в ньому з покликанням творчим. У його поезії виразно виявляється ніжне ставлення поета до всього прекрасного на рідній землі, завойованого й утвердженого трудівничими подвигами мільйонів людей в ім'я прогресу всієї планети. Ця синівська любов повнить рядки віршів В. Вихруща, присвячених батькові та матері, отчому краю.

Читець:

*Дуби підперли небосхил плечима,
Цокоче коник в молодій траві.
Зійшли на пагорб квіти польові
Із ніжними барвистими очима.*

*Усе це — Україна! Боже мій,
Тут Чорне море і стрімкі Карпати.
Я б нізащо не взявсь її міняти,
Бо де ще є такий життя прибій?*

*Бо де ще є таких пісень вінки
І золоті у синіх стрічках коси?
І повнозерні діаманти-роси,
Полукіпки в кашкетах набакир.*

*І де ще є вусаті кобзарі,
І свіжим хлібом пахнуть рідні села,
І де ще пісня є така весела
Ї світанки сизі на крилі зорі?

І де ще так співають солов'ї
Та заглядає у вікно калина?
Це все моя святиня — Україна —
І ніт, і сльози, і думки мої.*

Ведучий II: Його дитинство було обпалене жорстокістю війни та злиднями перших повоєнних літ. Усе це довелося пережити, і все це не пройшло безслідно для вразливої душі.

Проте з якою спрагою припав допитливий підліток до книги, використовуючи будь-яку можливість для навчання. Технікум, інститут, аспірантура...

Здобувши освіту, юнак тривалий час працював головою колгоспу на рідній Тернопільщині. Тоді, у кінці п'ятдесятих, з'явилися перші вірші молодого Володі в обласній газеті «Вільне життя». Потім В. Вихрущ захистив кандидатську дисертацію та присвятив себе науковій та організаторській роботі в галузі економіки народного господарства.

Читець:

*Наздогнати вже не можу літ,
Вихром мчать, немов з припону коні.
Осінь покриває сріблом скроні,
І сліди засипа — в вишні цвіт...
У думках дитинство пробіжить
Босоноге, бідне, в полотнянці,—*

*Пам'ятає вирви, голод, шанці.
І росу, що на листках кипить, —
Прийде юність по стрімких стежках,
Вдумлива, шукаюча дороги,
І кохання перше, і тривоги,
І настій духмяний на вітрах.
Де ви, маків пелюстки червоні,
Слід на травах, вишень білоцвіт?
Наздогнати вже не зможу літ,
Пролетіли, як з припону коні.*

Ведучий І: Думаючи про автора, ми тільки можемо тішитися його найкращими творами, у яких відчувається «тяжінь обвітрена буденна». Ця здорова «тяжінь» наливає силою і його вірші, написані чи то в далеких подорожах (Володимир Вихрущ у складі багатьох делегацій діячів культури та борців за мир побував у Франції, Угорщині, Канаді, Болгарії, Америці), чи після повернення з них. І як наслідок цих поїздок — ціла низка віршів, які розширили географію поезії Володимира Павловича, збагатили її тематично.

Читець:

*Багрянний степ — немов розлив зорі,
Жарінь таїть ся у камінні.
Цвіте бузок у Бухарі,
Як і у нас, на Україні.*

*Шовкова, чиста білизна
У промені сповита ранні.
І кароока Мубіна
Мені води принесла в жбані.*

*І поклонився нам чинар,
Дутар і най бриніли дзвінко,
Я Мубіні залишив в дар
Букет зеленого барвінку.*

*Коса спадала на плече,
Зіниці — наче дві жарини.
Здавалось, Зеравшан тече
В садах подільської долини.*

Автор поступово розширює не тільки територіальний і часовий діапазон своїх зацікавлень а й, так би мовити, «іменний» і жанровий. За добрим прикладом Дмитра Павличка він звертається до своїх «учителів і друзів», бачимо немало славетних імен, ціле сузір'я неповторних духовних планет, таких як П. Тичина, Леся Українка, Т. Шевченко, Г. Тютюнник, Г. Сковорода та ін.

Читець:

*Я зливаюсь з швидкістю вітрів,
Щось гублю, а щось і відкриваю,
Свій робочий день розпочинаю
Із Шевченкових безсмертних слів.*

*Хто б причетним бути не хотів
До вогню, що у думках Тараса,
Щоб строфа, як віковична траса,
Огинала пагорби віків.*

*Щоби світ став сівачем добра,
Щезли битв криваві лихоліття,
Щоби гордо в сотому столітті
Билось серце сивого Дніпра.*

*Щоб розкриллям радісних пісень
Честь здіймалась трудового класу.
Із строфи великого Тараса
Починаю кожен творчий день.*

Ведучий II: Поет успішно долав труднощі на своєму життєвому шляху, бо був у дорозі до людей, а значить — до істинного джерела правди й натхнення. Був доброю людиною, не одному він допоміг. Його згадують, як доброго фахівця, який мав учнів і має своїх послідовників.

Читець:

*Омріяна троянда відцвітала —
І опустів для мене зелен-сад,
Куди вступала гідно, без завад
І власну музу з Вашою єднала.
Троянда залишилася в цвітінні
В моїй уяві, в серці і душі,
І напувала пристрастю вірші,
Сприяла повсякденному творінню.
Окрилена чекала тої днини,
Щоби прийти у призабутий сад,
По-дружньому, бо вгамувавсь розлад,
Вручити Вам дарунок той єдиний.
Скорбота в місті скоротила шлях,
У смутні завела мене кімнати,
Куди шанобу люди йшли віддати
Тому, хто жив і житиме в серцях.
І я кладу на смертне ложе Друга
Душі своєї найдорожчий дар.
В житті він був мислитель і трудар,
Буяла в Ньому сонячна напруга.*

Лідія Шевело

Ведучий I: Володимир Павлович дбав про літературне життя, мав легке перо — писав без натури й багато. Він володів почуттям слова, мелодії, любив і вмів співати. І тому, окрім читацької аудиторії, мав своїх прихильників серед тих, хто захоплювався співом сестер Байко, Ніни Матвієнко, Олександра Таранця, народних хорів Тернопілля й Івано-Франківщини.

*В ефірі Вихруща лунала пісня
Про родовід і батьківський поріг,
Співала Матвієнко славнозвісна,
Сприймалася неначе оберіг.
І ожили поетові сліди,
І повели в медове Тернопілля
У рідний дім, що не скоривсь біді,
І дав хлопчині в білий світ розкрилля.
Умудреним піднявся на Парнас,
В студентські аудиторії високі...
Завчасно відійшов, та пісня — поміж нас,
Бо корені на цій землі Його глибокі.*

Лідія Шевело

Ведучий II: У народі кажуть: зробиш добре діло, якщо посадиш дерево, викопаєш колодязь, посієш пшеницю, створиш пісню. Володимир Павлович на своєму віку сіяв зерно, саджав дерева, копав криниці. Він прагнув створити свою найкращу пісню. І тому пісні, написані композиторами на його прекрасні тексти, будуть вічним пам'ятником його творчості, вагомим внеском у пісенну скарбницю нашої України.

Я вас і Україну так любив

Пісня-заповіт

Обірве осінь
Листячко зелене,
Стежина мовчки
Поведе в обрив.
Я впевнений,
Ви прийдете до мене,
Я вас і Україну
Так любив.

Міцні і волелюбні наші гени,
Їрислаті родоводи
Наших грон.
Я впевнений,
Прийдете ви до мене,
І квітами звеличите
Мій сон.

І зашумлять тополі,
Й юні клени,
Бо молодий
Ввірветься буревій.
Я впевнений, ви прийдете до мене,
Я дам вам сили
Для нових надій.

На цьому наше свято завершується. До нових зустрічей!

Література

Вихрущ, В. П. Поезії / В. П. Вихрущ. — Т. : Горлиця, 2007. — 568 с.

Вихрущ, В. П. Поезії / В. П. Вихрущ. — К. : Дніпро, 1982. — 187 с.

Вихрущ, В. Безсмертя душі / В. Вихрущ. — Т. : Джура, 1998. — 136 с.

Вихрущ, В. Веління серця : поезії / В. Вихрущ. — К. : Рад. письменник, 1979. — 102 с.

Вихрущ, В. Вірші та поеми / В. Вихрущ. — К. : Дніпро, 1986. — 206 с.

Вихрущ, В. Дороги долі : поезії / В. Вихрущ. — Т. : Просвіта, 1994. — 168 с.

Вихрущ, В. З висоти літа : поезії / В. Вихрущ. — Т. : Збруч, 1997. — 230 с.

Вихрущ, В. З розумової криниці / В. Вихрущ. — Т., 1994. — 92 с.

Вихрущ, В. З Україною в серці : (пісні) : 5-им роковинам незалежності України присвячується / В. Вихрущ. — Т. : Збруч, 1996. — 104 с.

Вихрущ, В. Квіти надії / В. Вихрущ. — Т., 1991. — 181 с.

Вихрущ, В. Козачок : вірші для дітей / В. Вихрущ. — Т. : Тернопіль, 1994. — 16 с.

Вихрущ, В. Кроком, руш! : Українському війську присвячується / В. Вихрущ. — Т., 1995. — 43 с.

Вихрущ, В. П. Мамина світлиця : вірші та поеми / В. П. Вихрущ. — К. : Рад. письменник, 1991. — 155 с.

Вихрущ, В. П. На крилах любові : поезії / В. П. Вихрущ. — Л. : Каменяр, 1984. — 139 с.

Вихрущ, В. Пісні барвінкового краю / В. Вихрущ. — К. : Муз. Україна, 1983. — 52 с.

Вихрущ, В. П. Подих весни : поезії / В. П. Вихрущ. — Л. : Каменяр, 1980. — 95 с.

Вихрущ, В. П. Полум'я калини : поезії / В. П. Вихрущ. — Л. : Каменяр, 1988. — 134 с.

Вихрущ, В. Рубаї / В. Вихрущ. — Т. : Лілея, 1998. — 300 с.

Вихрущ, В. Світ починався з любові : поезії / В. Вихрущ. — Т. : [б. в.], 1995. — 96 с.

Вихрущ, В. Світло душі / В. Вихрущ. — Т. : [б. в.], 1991. — 88 с.

Вихрущ, В. Серпень душі моєї : поезія / В. Вихрущ. — Л. : Каменяр, 1990. — 133 с.

Вихрущ, В. П. Троянди на мечях : пісні / В. П. Вихрущ. — Т. : Збруч, 1998. — 96 с.

Вихрущ, В. П. Утверджую день : поезії / В. П. Вихрущ. — К. : Рад. письменник, 1975. — 55 с.

Вихрущ, В. П. Чебрець : поезії / В. П. Вихрущ. — Л. : Каменяр, 1977. — 63 с.

Вихрущ, В. Шлях до волі / В. Вихрущ. — Т. : Просвіта, 1992. — 176 с.

* * *

Вихрущ, В. «Рілля парус... Легко на душі...», «Летаргійний сон» та ін. : [вірші] / В. Вихрущ // Літературне Тернопілля, 1984 / редкол.: Б. Бастюк та ін. — Т., 2007. — С. 92—103.

Вихрущ, В. Дзвони Лемківщини : [вірш] / В. Вихрущ // Вільне життя. — 2006. — 20 трав. — С. 8.

* * *

Вихрущ, В. Бізнес-план — основа успіху / В. Вихрущ. — Т. : Лілея, 1996. — 84 с.

Вихрущ, В. П. Для блага людей / В. П. Вихрущ. — К. : Політвидав. України, 1988. — 71 с.

Вихрущ, В. П. Методичний матеріал до лекції «Економічний експеримент, його суть і значення для планомірного підвищення ефективності промислового виробництва» / В. П. Вихрущ. — Т. : [б. в.], 1984. — 33 с.

Вихрущ, В. П. Перспективний комплексний план економічного і соціального розвитку колгоспу / В. П. Вихрущ. — К. : Урожай, 1977. — 72 с.

Вихрущ, В. П. Роль науково-технічного прогресу у здійсненні планів комплексного економічного та соціального розвитку / В. П. Вихрущ. — Т. : [б. в.], 1983. — 45 с.

Вихрущ, В. Тернопільщина / В. Вихрущ. — К. : Україна, 1983. — 40 с.

Економіка підприємств : навч. посібник / М-во освіти України, ТАНГ ; ред.: В. П. Вихрущ, П. С. Харів. — Т. : [б. в.], 1995. — 204 с.

Макроекономічне регулювання підприємницької діяльності : Теорія і практика / В. Вихрущ та ін. — Т. : Друк. ВО «Оріон», 1996. — 56 с.

Тирпак, І. Господарські товариства. Організація створення та функціонування : навч. посібник для вузів / І. Тирпак, В. Вихрущ, В. Тирпак. — К. : [б. в.], 1995. — 88 с.

* * *

Андрушків, Б. «Вмирають поети, щоб жити...» : Спогади про Володимира Вихруща / Б. Андрушків. — Т. : Лібра Терра, 2005. — 155 с.

Барна, В. Дві грані одного таланту : [спогади про В. Вихруща] / В. Барна // Вільне життя. — 2004. — 6 квіт. — С. 3.

Те ж // Академія. — 2004. — 4 берез. — С. 8—9 : фотогр.

Вихрущ, А. Слово про батька : У ці дні українському поету Володимиру Вихрущу виповнилося б 70 років / А. Вихрущ // Вільне життя. — 2004. — 2 берез. — С. 3.

Головин, Б. «З роду в рід кладе життя мости» / Б. Головин // Нації незгасний смолоскип / Б. Головин. — Т., 2003. — С. 232—236.

Те ж // Тернопілля'98—99. — Т., 2002. — Кн. 4. — С. 331—333.

Грещук, Г. Іскрились дні у травах голубих... / Г. Грещук, О. Ліберний // Свобода. — 2004. — 16 берез. — С. 3.

Гром'як, Р. «Болить коріння, рване вітроганом...» (В. Вихрущ) / Р. Гром'як // Тернопілля'98—99. — Т., 2002. — 2002. — Кн. 4. — С. 330—331.

* * *

Ждан, В. Він був сином своєї землі / В. Ждан // Вільне життя. — 2004. — 4 берез. — С. 5.

Костюк, С. Дух вольності та соборності України поетичними рядками Володимира Вихруща (За творами збірки «Безсмертя душі») / С. Костюк // Збірник праць Тернопільського міського осередку НТШ. — Т., 2006. — Т. 2: Національно-визвольні змагання українського народу у ХХ столітті. — С. 155—159.

Костюк, С. Дух незборимості козацької доби за збіркою Володимира Вихруща «Квіти надії» / С. Костюк // Збірник праць Тернопільського міського осередку НТШ. — Т., 2004. — Т. 1. — С. 80—84.

Савак, Б. Гідний пошани : [спогади про В. Вихруща] / Б. Савак // Вільне життя. — 2006. — 13 трав. — С. 10.

Хома, В. Наш незабутній Володимир Вихрущ : [спогади краєзнавця] / В. Хома // Вільне життя. — 2004. — 13 листоп. — С. 5.

Юрій, С. Син галицького народу / С. Юрій // Академія. — 2004. — 4 берез. — С. 6—7 : фотогр.

* * *

Залізний, В. Прощальна мить (триптих) : (Світлій пам'яті поета В. Вихруща) / В. Залізний // Тернопілля'98—99. — Т., 2002. — Кн. 4. — С. 334—335.

Зозуляк, Є. Свято поезії та пісні : [репрезентація збірки «Поезії» В. Вихруща] / Є. Зозуляк // Вільне життя. — 2008. — 19 січ. — С. 8.

Кирсанівський, О. Пам'яті Володимира Вихруща : [вшанування пам'яті поета] / О. Кирсанівський // Тернопіль вечірній. — 2004. — 4—10 берез. — С. 2.

Ліберний, О. Поезія з полум'ям калини : [вшанування пам'яті науковця, поета В. Вихруща] / О. Ліберний // Свобода. — 2004. — 24 берез. — С. 5.

Мороз, В. «Я впевнений — ви прийдете до мене» : [вечір пам'яті поета, науковця, громад. діяча В. Вихруща, присвяч. виданню зб. творів «Поезії»] / В. Мороз // Тернопіль вечірній. — 2008. — 9—15 січ. — С. 2. : фотогр.

Пархомчук, Я. Спішу в село, моє там джерело... : На батьківщині поета Володимира Вихруща відкрито меморіальну дошку і погруддя / Я. Пархомчук // Свобода. — 2004. — 20 жовт. — С. 2.

Пархомчук, Я. «Я впевнений, ви прийдете до мене, я дам вам сили для нових пісень» : [вшанування пам'яті В. Вихруща] / Я. Пархомчук // Свобода. — 2004. — 3 берез. — С. 2.

* * *

Ганішевський, В. (отець). Синичка : Пам'яті Володимира Вихруща : [етюд] / В. Ганішевський // Вільне життя. — 2006. — 15 квіт. — С. 10.

* * *

Легкий, Б. Вихрущ Володимир Павлович — вчений-економіст, поет, громадський і господарський діяч / Б. Легкий, Б. Мельничук // ТЕС. — Т., 2004. — Т. 1. А—Й. — С. 265 : фотогр.

* * *

«Доля моя з Україною злита» : Володимир Вихрущ : бібліогр. покажчик літ. / ТНЕУ, Наук. б-ка ; ред.-уклад. О. Фецьо. — Вид. 2-е, змін. і доп. — Т. : Економічна думка, 2008. — 63 с.

Володимир Павлович Вихрущ : (До 50-річчя з дня народження) : бібліогр. список літ. / ДОУНБ ; склала Н. К. Іванко. — Т. : [б. в.], 1984. — 10 с.

75 років від дня народження Володимира Вихруща : [бібліогр. список] // Література до знаменних і пам'ятних дат Тернопільщини на 2009 рік : бібліогр. покажчик / ТОУНБ ; уклад. М. Друневич. — Т., 2009. — С. 30—32.

*Алексеева О. І., провідний бібліограф
інформаційно-бібліографічного відділу*

«З Україною в серці»

Методично-бібліографічні поради

- Підготувала: С. П. Юрчик, провідний методист НМВ
- Бібліографія: О. І. Алексєєва, провідний бібліограф
інформаційно-бібліографічного відділу
- Редактор: О. М. Раскіна
- Комп'ютерний
набір і верстка: С. П. Юрчик, провідний методист НМВ
- Відповідальний
за випуск: В. І. Вітенко, директор ОУНБ

Наклад 30 примірників

Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека

б-р Т. Шевченка, 15, м. Тернопіль, 46000.

Тел. 8-(3052)-52-52-64.

www.library.te.ua

